

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

**Kfv. III. 37. 285/2015/4. szám**

A Kúria a dr. Kiss Gabriella ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Egyenlő Bánásmód Hatóság alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. november 18. napján kelt 27.K.32.098/2014/5. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

**ítéletet:**

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.32.098/2014/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati költséget.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

Egy perben nem álló bevásárlóközpontban működő üzlet 2014. január 6-án adott fel egy álláshirdetést, amiben eladói munkakörbe kerestek munkatársakat. Az üzlet végül új munkatársat nem alkalmazott. A felperes így az üzletet két alkalommal hívta fel álláslehetőség után érdeklődve, 2014. január 17-én is. A felperes arra hivatkozott, hogy 12 évig üzletvezetőként dolgozott a papír-írószer szakmában, ezért megfelelt a pályázati kérésnek. Telefonhívására a felperes mindkétszer azt a választ kapta, hogy a cég csak nőket foglalkoztat. A felperes állítva, hogy a papírbolt emiatt nem foglalkoztatta, panaszt nyújtott be az alpereshez. Az alperes bizonyítási eljárás lefolytatását követően annak eredményeként 2014. május 19. napján hozott EVH/278/2012/2014. számú határozattal a felperes kérelmét elutasította. Határozatában kiemelte, hogy a felperes nem részesült kedvezőtlenebb bánásmódban, mint a vele összehasonlítható helyzetben lévő más személyek vagy

csoportok. Határozatát egyebek mellett az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 8. §-ára alapította.

A jogerős határozat ellen benyújtott keresetében a felperes a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Előadta, hogy ténylegesen szenvedett hátrányos megkülönböztetést, amit bizonyított is, így a jogsérelmet vele szemben meg kellett volna állapítani.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a felperes azért nem szenvedhetett az egyenlő bánásmód követelményét sértő bánásmódban, mert az eljárás alá vont üzlet a meghirdetett állásra végül egyetlen pályázót sem vett fel.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését, az alperes határozatának megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy sérültek a kérelmében majd keresetében körülírt okokból jogai.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Ebktv. 8. §-ának a) pontja alapján közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy, vagy csoport valós vagy vélt neme miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

Helyes döntést hozott a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, amikor a felperes keresetét elutasította. Az ítélet pontos jogi indokait a Kúria az alábbiak szerint pontosította.

Az Ebktv. idézett rendelkezéséből megállapítható, hogy a felperes akkor hivatkozhatna megalapozottan közvetlen hátrányos megkülönböztetésre, ha van olyan más összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport, amellyel való összehasonlításban hátrányosabb megkülönböztetésben részesült, vagy részesülne. A tényállásból megállapítható, hogy a meghirdetett állást nem töltötték be, a munkáltató azon állítását felperes nem cáfolta, hogy a kiválasztási folyamat már felperes érdeklődése előtt eredménytelenül lezárult, és a téves tájékoztatást adó Sz.É. üzletvezető tanúkénti meghallgatása is akként volt értékelhető, hogy a elismerte a téves tájékoztatás adását, ami azonban nem munkáltatói utasításra történt, hanem annak ellenére, a

munkáltatói döntéshozói pozícióban volt I.L.-t e körben felelősség nem terheli. Az alperes ezen tényeket mérlegelve jutott arra következtetésre, hogy a munkáltató bizonyította a felperesi valószínűsítéssel szemben, hogy nem sérült az egyenlő bánásmód követelménye, a munkáltató nem kívánta a férfi és női munkavállalókat megkülönböztetni. E körben kerülhetett értékelésre az a körülmény is, hogy nem volt olyan összehasonlítható személy vagy csoport, akihez képest a felperes hátrányos megkülönböztetésben részesülhetett volna, ezért is volt sikeres az állást meghirdető munkavállaló bizonyítása.

Bár kétségtelen, hogy az alperes határozata indokolásának lehetett olyan értelmezése, melyet az eljáró bíróság ítélete is követett, hogy az egyéb kérelem elutasítását megalapozó tényezőkön túlmenően, az a tény, hogy senkit nem vettek föl, eleve kizárja a jogsértés megállapítását, ezzel azonban a Kúria nem értett egyet, és e hivatkozását az alperesi határozatnak nem is ebben az összefüggésben értelmezte. Bár ez a nem egyértelmű okfejtése az alperes határozatának az indokolási kötelezettség kisebb sérelmét jelenti, és az ítélet indokolásának ezen kérdésre vonatkozó okfejtése nem helytálló, mindez nem jelentette az indokolási kötelezettség olyan mértékű megsértését, amely akár az ítélet, akár az alperes határozatának hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna, mivel számos - fentebb már értékelt - más érv, és indok alapján az alperesi határozat jogszerűsége megállapítható volt.

Mindezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható felülvizsgálati költségeit megfizetni.

Az illeték megtérítéséről szóló rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény szabályain alapszik.

Budapest, 2015. május 19.

**Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró**